de monarchie de hun ontnomen landerijen gen.
De documenten zou verrechtische grogen ongbij de algemene verkiezenenber aanstande twee afgevaardigden in de ken krijgen, een absolute

de 14e April de datum gelden de republiek worden afgewacht, om uit te voeren.
voorlopige regeering gesander leiding van Cierva, ring zouden krijgen de generaal Sanjurjo, Barto Primo de Rivera, de zoden dictator, prof. dr. van de confederatie van en Martinez de Velasco. al dan de cortes ontstrenge maatregelen neschalisten en syndicalisten. Unionneral de tra de syndicalistische Cnal del trabajo zouden

Provincienieuws.

— **Boerenglile.** — Voornber aanstaande, alvermeeder Gilde, in het lokaal zenderpoort. Ter dier gelegenheid zal de bekende worden over fruitboomteelt w-consulent van het Mibdbouw. Daarom maant het de leden aan van deze gelegenheid te maken en deze leren. t zoo talrijk mogelijk bijeen. nieuwe leden zijn welkom. kunnen zich ook nieuwe leenen moet de bijdrage 1934 **Het Bestuur.**

Wrulloff. — Maandag was de Zevelberg in feest, en bilderten ter gelegenheid der Geven de echtgenooten Nicolas

ge is geboren op 25 Februari zijne echtgenoote het leven 1 Februari 1864. Zij werden vereenigd in 1883.
elijk zijn 8 kinderen gesproten nog 6 in leven zijn, die voorbeeldigen levenswandel, zed hebben groot georacht. daarenboven nog 14 kleinkinschterkleinkinderen.
men, in open rijtuig gezeten, alleeden in eene lange reeks t plaats genomen, trokken rond Basiliek van O.L.V. waar eene van dankzegging door den nnik Verjans, Pastoor-Deken en. Na het Evangelie hield Deken eene welgepaste toe-

werd een plechtig Te Deum

aan door de vlag van het Chrisverbond trok de stoet toen huis, waar de feestelingen eerstebestuur werden ontvangen Burgemeester Neven, wenschrissen gelukwensch bood hen naad Tongeren twee prachtige zeschenke, en drukte den wensch binnen tien jaar zouden terug hun diamanten bruiloft te vieren werd aan allen den eerewijn

e trok men naar het Secretaris Vrouwelijke Maatschappijen Hier werden zij nagmaals gehuldigd door Mevr. de Schaetzen en M. Schoone b.o.mulen en een prachtvan O.L.V. van Tongeren werder aangeboden.
e terugtocht aan. In de feestwijk de schoon versierd was met bemen, vlaggen en opschriften. op kanongebulder onthaald, en feesten en de andere oewoners acht.
talijke Harmonie der Concordia, avonds eene schitterende se-jubilarissen, wat de feeststemoppunt deed stijgen.
Heert bieden wij aan de geachte Nic. Lahaye-Withofs onze opwenschen.

Majesteiten den Koning en de zijn zeer getroffen geweest door

WERK VAN DE «POSTRIJDER»

— 4 —

DE
ein van de Kansas

arlijk. Terwijl zij juichtet over lingen en de tinten van de Anik onze kennissen voor de volgeens op. Daar hebben wij om te den kapitein.
niet er zeker goed uit. Een beetje tken, naar het mij voorkomt. hadden reeds kennis met hem

gestrokken! Isobel liet plimlaar mooie tandjes zien, en nam haar van een soertje geroosterd zal ik er wel gauw uitkijgen. mij too. Ge zult zien hoe hij nij pootjes geven, lang voorde gewoldigen storm van u ontsl

ge hebt uw vader beloofd... reis voor mijn gezondheid te ik ge dat ik van plan ben, van Londen niet anders te doen, dan en romane lezen? Dat zou mij hebben. Bovendien er is een Franssche schip. Die is ook voor mij. zen zeker te zijn van een van

hen er nog meer. Natuurlijk ben mijn graafje. Hij streek zijn gezichtje op, toen ik hem zo de

ge, en het bebbelaarstertje ik schenken.
Isobel beloofd, mintens dewe Maitjere te lozen! regde

DE BEZUINIGINGEN VAN POPOTE

NIEUWE RECEPTEN VAN POPOTE, VOORDEELIG EN GEMAKKELIJK

In dit boekje komen recepten voor, gansch verschillend met die verschenen in vroegere uitgaven. "DE BEZUINIGINGEN VAN POPOTE" vervallen dus niet in herhaling. Vraag heden nog "DE BEZUINIGINGEN VAN POPOTE" en benuttig hiervoor onderstaanden bon.

GRATIS

KOSTELOOZE BON N° 332
voor het afdrukken van het gellustreerd receptenboekje van 64 bladzijden "DE BEZUINIGINGEN VAN POPOTE". Uitknippen en onder open omslag, met 10 centiem ofrankeerzegel, toesturen aan de Cie Liebig, 59, Meir te Antwerpen.
N. B. Gelieve uw namen en adres goed leesbaar op den achterkant van den omslag te schrijven.

OXO BOUILLON.
Bouillon die lekkers soepen geeft. Zeer rijk aan extract van het beste rundvleesch.

De producten Liebig geteekend (Liebig-Vleeschextract, Liebig-Extract, Oxo-Bouillon, Oxo-Blokjes, Liebig-Vet, Liebig-Corned Beef, Carlo-Erba Tomaten enz.) zijn onafschaidelijk van een zuivere smakelijke keuken.

Groote overwinning van PACHA, die in Februari en Maart een persstrijd gevoerd heeft tegen de wet op de Chicorei. Deze laat ie de Chicorei 15 o/o water toe, een ongeloofelijke zaak, een onbeperkt percent water in de Chicorei, maar Chicorei bevat geen water. Het Ministerie van Gezondheid, bereicht ontrocht door deze strijd, komt een ontwerp van herziening dezer wet op te stellen, waar deze beperking van 15 o/o vochtigheid Zieslaar iets goed! **Chicorei PACHA, heeft sinds 108 jaar, nooit anders dan extra droge Chicorei geleverd. Hij is en zal weinig duurder, maar buitengewoon beter en veel sparzamer.**

GEBROEDERS VANLIER. *** **96-100, BRUSSELSTRAAT, HALLE** *** **HUIS GESTICHT IN 1825.**

HET GEESTDRIFTIG ONTHAAL BETOOND BIJ HUN DOORTOCHT IN ONZE PROVINCIE, TER GELEGENHEID VAN HET BEZOEK AAN DE KANAALZONE

Zij hebben den heer Gouverneur der [illegible] gedreefdenheid uitgedrukt over deze hartelijke begroeting.
Medegedeeld.

GROOTE BEDEVAARTEN « VIATOR » 22, Kasteelberglaan, 22, BRUSSEL.

DE SCHOONE REIZEN

Parijskiezen en Haveltjkaesien — alle landen

ROME (Italie) groep 2 December
(Heiligverklaring van Bernadette).

— **De Koning en de Koningin bezoeken het Albertkanaal.** — HH. MM. Koning Albert en Koningin Elisabeth zijn Maandag morgen om 10 uren te St-Truiden aangekomen, en werden geestdriftig begroet door de ganscha bevolking. M. Verwilghen, goeverneur der provincie en M. Thonjen, burgemeester van St-Truiden, waren op de Groote Markt om de Koninklijke Familie welkom te heeten.

Te Tongeren werden zij verwacht rond 9 ure, en van half negen stonden duizende menschen, evenals de leerlingen van al de onderwijsgestichten op den doortocht te schaard. Aan al de huizen op den doortocht gelegen wapperde de Nationale vlag.

Het was reeds 10 ure, en nog was er van de hoge bezoekers geen spoor te zien. Ook moesten leermeesters en leermeesteressen wonderen van geduld gebruiken om sommige kleuters zoo lang in 't geslit te doen blijven. De talrijke toeschouwers werd werden eveneens ongeduldig tot eindelijk, kwart na tien, de tijding kwam dat de koninklijke autos in aantocht waren. In inderdaad, kort daarna kwamen zij aangebold, en snorden voorbij zonder dat iemand iets gezien had, tot groote teleurstelling van onze hoofdstedelijke bevolking; die den Koning en de Koningin eene geestdriftige ovatie wilden brengen.

De Koning was vergezeld van zijn vleugel-adjudant Graf de Merode, terwijl grave de Caraman Chimay, eere-dame, de Koningin vergezelde. Minister Sap maakte inegelijks de reis mede.

De Hoogte Bezoekers begonnen dan hunne reis door Limburg. Zoowel in de kleinste als in de grootste dorpen werden Hunne Hoogheden luidruchtig toegejuicht. Hier en daar werd er halte gehouden om deze nationale uitingen te begroeten.

Bij het kerkje van Sluizen, drukte den Vorst den wensch uit even uit te stappen bezocht dit oud juweeltje van bouwkunst, en had er enkele oogenblikken.

HH. MM. kwamen alzoo aan het Albertkanaal waar zij met veel belangstelling den grootsche werken bewonderden. Opvolgentlijk bezochten zij Ternaaien, Canne, Vroenhoven, Smoermaes, Lanaeken en Eygenbilzen.

Om half vier kwamen Zij te Hasselt in het Gouvernementsgebouw aan. Er verdrong zich een groote menigte op de stoepen. Met een uitbundige geestdrift werden onze Vorsten onthaald, ook door de schoolkinderen, terwijl deze van de Staatsmiddelbare school met Belgische vlagjes wuifden. Verschillende patriotische maatschappijen van de stad hielden er aan een warme hulde te brengen aan hunne(n) gefiefde(n) Koning en Koningin.

Rond 17 uren was het opnieuw een gejuich en geroep van « Leve de Koning, Leve de Koningin, Leve Belgie » van onze Vorsten aladan de bevlagde stad verlieten, om Zich naar Brussel te begeven.

Een speciale auto, gansch gevuld met bloemen die de Koningin onder weg waren overhandigd, volgde den stoet.

— **Examen.** — M. Gustaaf Hoegats, van Tongeren, heeft aan de Hoogeschool van Leuven, met laatste examen van Doctor in de Rechten agelegd.

— **Tongersch Volkstoneel.** — De vertooning van « Boefje » werd Zondag door het Tongersch Volkstoneel, in den Volksbond opgevoerd voor eene bomvolle zaal, en behaalde een buitengewone bijval.

Dezen Zondag, om 8 ure, heeft eene tweede opvoering plaats. Van nu af is er reeds eere gevolg verzag naar kaarten; ook is er nogmaals een groote bijval aan deze vertooning verzekerd.

Iedereen zorge dus in tijds om plaatsbewijzen. Prijs 1, en 3 franken. Men kan zijne plaatsen laten voorbehouden, zonder prijsverhooging, in de Boekerij dezen Zondag van 10 tot 12 uur.

VOOR UW KEUKEN
gebruikt
BEERINGEN
KOLEN
DIENST VAN VERKOOP
22, BOULEVARD BISCHOFFSHEIM,
BRUSSEL.
Vertegenwoordiger voor de Provincie Limburg
M BORLEE 8, Verlenschebaan, BEERINGEN.

CORTERBUSCH. — Kaarksensproesie. Zondag 3 November, zal de bekende kaarksensproesie uittrekken na de plechtige Hoogmis van 10 uur. Na de processie zullen de belevaarders gezegend worden met het Genadebeeld van O.L.Vrouw van Cotterbosch, sedert 1636 aanroepen, onder den titel van « Behoudenis der Kranken ».

In het portaal der kerk zijn kaarsen te bekomen.

SINT-HUBERECHTS-HERN. — Vrijdag 3 met en tot 11 Novumber, viert Hern weer zijn plaatselijke patroon, den H. Hubertus. En met reden, want hij heeft om zoo te zegnen deze plaats in het stille dorpje van Zuid-Limburg tusschen al de anderen

zij met een gemoedelijken macht. Zelfs de verstandigste menschen — en hiertoe behoorde Elsie — beginnen een lange reis met alerhande lust van werkzaamheden.

— Alleen zal ik een levenden Franschman nemen in plaats van een dooden. Ik ik geloof stellig, dat Monsieur le Comte Edouard de Dreux-Brézé zoo goed is, Fransch te verbeteren den Les Fourberies de Scapin.

— Moet ik deelnemen aan de lessen? Eerwaard zie werkelijk nu's mans saai af?

— Oh zijn reisgoed gelezen, kindlief. Hij heeft zoon massa bij zich. Het maar — oh, oh! Ik ben niet drie weetjes klaarde overhemden heeft voor het ontbijt, de lunch en het diner. En als gij mij niet wilt helpen, wie moet dan op kleinen Edward passen terwijl ik een wandeltje ga? Ge op het dek maakt met den kapitein? Ik ben niet zoo boos, lieveling; als gij zulke ouderen opzet, doet ge mij denken aan eerbaarheidsat schoolufferte dat ik je. Ik ben ontmoette. Zoo ver was zij in haar vacatie afgedwaald, en ik geloof dat zij mij afschuwelijk vond.

— Misschien dacht zij, dat gij werkelijk zat zonderlinge wezen waart, dat ge van itself verliezet te maken. En, Isobel, dat zou er in 't Valparaiso, waar iedereen iemand, niet op aan, maar in Parijs en London.

— Waar ik van plan ben, even bekend te worden, is « un peu risqué » te zijn met toegeeftelijkheid tot de hoogste kringen. Steward! zeg aan kapitein Courtenay, dat juffrouw Maxwell en juffrouw Baring het penneeuen hopen te hebben, dat hij bij hen komt koffiedrinken.

Elsie Maxwell kleurde even. Zij boog zich voorover en nam een vastberaden houding aan.

— Voor dittmaal zal ik u laten bagaan, zegde zij zachtjes. Maar ik waarschuw u, Isobel, dat ik niet weer in zulke plotselinge uit u dingnen wil betrokken werden.

Als het weer gebeurt, zal ik uw wooden uitdrukkelijk tegenspreken.

— Lieve hemel! Het was alleen zoleefdheidshalve. Tut, tut! zoeels vader zegt, wanneer hij niet kan vloeken omdat er dames bij zijn, ik zal u er nooit meer inhalen.

Ongeduldig trappe de Elsie's voet op het dek. Er was een kleine stilte. Isobel sloot traag de oogen, doch zij opende ze weer toen zij haar vriendin hoorde zegggen :

— Het zou mij spijten, lieve, als ge mij voor grillig hield. Waarlijk, ik meen het. Ge kunt u niet voorstellen, hoe die Ventana mij aangezegd heeft. Zelfs de oudsteling dat iemand mij complimentjes zou maken en zijn best doen om mij te betooveren, vind ik zoo afschuwelijk, dat ik er van ontsteld ben. Ik zou mijzelve verwachten al het noodig vinden, om de gewone gezelschapsaardigheden te verkoopen, omdat wij jong zijn en er vrij goed uitzien.

Isobel Baring hief het hoofd op uit de kussens.

— Ventana maakte u dus openlijk het hof ? Wat deed hij dan ? vroeg zij.

— Misschien dacht zij, dat zij werkelijk zat zonderlinge wezen waart, dat ge van itself verliezet te maken. En, Isobel, dat kent ge in Valparaiso, waar iedereen iemand, niet op aan, maar in Parijs en London.

— Waar ik van plan ben, even bekend te worden, is « un peu risqué » te zijn met toegeeftelijkheid tot de hoogste kringen. Steward ! zeg aan kapitein Courtenay, dat juffrouw Maxwell en juffrouw Baring het penneeuen hopen te hebben, dat hij bij hen komt koffiedrinken.

Elsie Maxwell kleurde even. Zij boog zich voorover en nam een vastberaden houding aan.

— Voor dittmaal zal ik u laten bagaan, zegde zij zachtjes. Maar ik waarschuw u, Isobel, dat ik niet weer in zulke plotselinge uit u dingnen wil betrokken werden.

— Lieve hemel ! Het was alleen zoleefdheidshalve. Tut, tut ! zoeels vader zegt, wanneer hij niet kan vloeken omdat er dames bij zijn, ik zal u er nooit meer inhalen.

Ongeduldig trappe de Elsie's voet op het dek. Er was een kleine stilte. Isobel sloot traag de oogen, doch zij opende ze weer toen zij haar vriendin hoorde zeggen :

— Het zou mij spijten, lieve, als ge mij voor grillig hield. Waarlijk, ik meen het. Ge kunt u niet voorstellen, hoe die Ventana mij aangezegd heeft. Zelfs de oudsteling dat iemand mij complimentjes zou maken en zijn best doen om mij te betooveren, vind ik zoo afschuwelijk, dat ik er van ontsteld ben. Ik zou mijzelve verwachten al het noodig vinden, om de gewone gezelschapsaardigheden te verkoopen, omdat wij jong zijn en er vrij goed uitzien.

— Ventana maakte u dus openlijk het hof ? Wat deed hij dan ? vroeg zij.

— Misschien dacht zij, dat zij werkelijk zat zonderlinge wezen waart, dat ge van itself verliezet te maken. En, Isobel, dat kent ge in Valparaiso, waar iedereen iemand, niet op aan, maar in Parijs en London.

— Waar ik van plan ben, even bekend te worden, is « un peu risqué » te zijn met toegeeftelijkheid tot de hoogste kringen. Steward ! zeg aan kapitein Courtenay, dat juffrouw Maxwell en juffrouw Baring het penneeuen hopen te hebben, dat hij bij hen komt koffiedrinken.

Elsie Maxwell kleurde even. Zij boog zich voorover en nam een vastberaden houding aan.

— Voor dittmaal zal ik u laten bagaan, zegde zij zachtjes. Maar ik waarschuw u, Isobel, dat ik niet weer in zulke plotselinge uit u dingnen wil betrokken werden.

— Lieve hemel ! Het was alleen zoleefdheidshalve. Tut, tut ! zoeels vader zegt, wanneer hij niet kan vloeken omdat er dames bij zijn, ik zal u er nooit meer inhalen.

Ongeduldig trappe de Elsie's voet op het dek. Er was een kleine stilte. Isobel sloot traag de oogen, doch zij opende ze weer toen zij haar vriendin hoorde zeggen :

— Het zou mij spijten, lieve, als ge mij voor grillig hield. Waarlijk, ik meen het. Ge kunt u niet voorstellen, hoe die Ventana mij aangezegd heeft. Zelfs de oudsteling dat iemand mij complimentjes zou maken en zijn best doen om mij te betooveren, vind ik zoo afschuwelijk, dat ik er van ontsteld ben. Ik zou mijzelve verwachten al het noodig vinden, om de gewone gezelschapsaardigheden te verkoopen, omdat wij jong zijn en er vrij goed uitzien.

— Dat dacht ik wel, riep Isobel triomfantelijk. Kom, Elsie ! last ons de ladder der overwinning oplklimmen. De steward zal ons helpen. Steward ! breng ons kaartentaxi ! Ik ben zoo hoog boven de kaartenkamer is een prachtige toevorlucht, wanneer de graaf d e lastig wordt.

Elsie klemde de lippen op elkander, doch Isobel sloeg er geen acht op. Tot tegenspraak kwam het niet, want zij hoorden Courtenay's stem :

— Hoofd u goed vast aan de leuning. Als er een vreeselijk ongeluk op die kopersn ten zen, zou de dag verder gewijd zijn aan tranen en hechtpleister.

— Hebt ge niets gezegd van « teruggetrokken ? » fluisterde Isobel met een ondeugend lachje haar vriendin ton.

— Is de kopersn leuning vertrouwbaar dan dan zij, kapitein ? vraagt zij tegen Courtenay, die door een luikje in het stormdek naar beneden keek.

— Zij zal u van veel nut zijn, juffrouw Baring, zegde hij, de toespeling niet volledig begrijpen.

Nuffig met de linkerhand haar rokken bij elkaar nemend, klauterde Isobel de steile trappen af, en Elsie volgde haar. Courtenay stond voor een luikje van spiegeltjes, glimmend mahoniehout en wit schilderwerk. De platiken van het dek waren wit geschuurd. Een officier liep heen en weer op de brug, en in de kaartenkamer hield een matroes het stuurrad. Tot Isobel's verzoeking kwam Courtenay haar aan :

— Is dat uw hutje ? vroeg zij, naar binnen kijkend. Maar ge slaapt hier toen niet?

— O, neen. Dit kamertje bevat de hemel van het schip, juffrouw Baring. Hier zijn wij altijd helder wakker. Mijn vertblijf is meer naar achteren. Als gij hut hebt om te gaan zitten terwijl ik mijn thee drinkt, zal ik voor u beiden een stoel halen.

Hij ging hun voor naar een ruimte hut achter de kaartenkamer.

— Het zal u, hoop ik, niet hinderen dat de stoelen aan het dak zijn vastgenaakt, zegde hij, zijn hoed afnemend. Gij begrijpt, wij zijn hier zoo hoog boven de waterlijn, dat al wat los staat verloren is wanneer het schip slingert.

— En hoe gaat het dan met die protreten ? vroeg Isobel schielijk, wijzend op twee damespotreiten in zilveren lijst, die op een schrijftafel stonden.

— Die berg ik op. Er komen altijd waanschuwingen voorzig op die kopersn ten zen, zou de dag verder gewijd zijn aan tranen en hechtpleister.

— Hebt ge niets gezegd van « teruggetrokken ? » fluisterde Isobel met een ondeugend lachje haar vriendin ton.

— Is de kopersn leuning vertrouwbaar dan dan zij, kapitein ? vraagt zij tegen Courtenay, die door een luikje in het stormdek naar beneden keek.

— Zij zal u van veel nut zijn, juffrouw Baring, zegde hij, de toespeling niet volledig begrijpen.

Nuffig met de linkerhand haar rokken bij elkaar nemend, klauterde Isobel de steile trappen af, en Elsie volgde haar. Courtenay stond voor een luikje van spiegeltjes, glimmend mahoniehout en wit schilderwerk. De platiken van het dek waren wit ge-

(in het Spaansch) hoffelijke uitlegging kreeg dat de kapitein niet kon komen, voordat de Kansas om de lage, roodgetinte Kaap Curtaumile gedoubleerd was, die de bock den weg naar het zuiden versperde.

Volharding was een karakterstrek van de familie Baring. Ondanks Elsie's waarschuwing werd de reen teruggestuurd om uitvragen, of de dames straks eens op de brug mochten komen kijken ? En of de kapitein intusschen een tas thee wilde hebben. Nadrukkelijk, tal ik voor u beiden een stoel halen.

Hij ging hun voor naar een ruimte hut achter de kaartenkamer.

— Het zal u, hoop ik, niet hinderen dat de stoelen aan het dak zijn vastgenaakt, zegde hij, zijn hoed afnemend. Gij begrijpt, wij zijn hier zoo hoog boven de waterlijn, dat al wat los staat verloren is wanneer het schip slingert.

— En hoe gaat het dan met die protreten ? vroeg Isobel schielijk, wijzend op twee damespotreiten in zilveren lijst, die op een schrijftafel stonden.

— Die berg ik op. Er komen altijd waanschuwingen voorzig op die kopersn ten zen, zou de dag verder gewijd zijn aan tranen en hechtpleister.

— Hebt ge niets gezegd van « teruggetrokken ? » fluisterde Isobel met een ondeugend lachje haar vriendin ton.

— Ja, en de antwoord is mijn zuster.

— Och, zoo ! Is zij getrouwd ?

— Neen ; zij is, evenals ik, met haar beep gebuurd.

— Vindt ge mij erg onbeschieden als ik vraag wat haar beroep is ?

— Zij is verpleegster in een hospitaal, eigenlijk bestuurster van een openbare inrichting in een der voorsteden van Londen.

— Prachtig ! O, ik bewonder de zieken-verpleegsters zoo. Zij zijn zoo lang en stille voorzichtig, en Isobel sloot haar oogen alsof zij haar gelaat. Ik zou zoo gaarne zieken-verpleegster geworden zijn, maar vader wilde er niet van hoorren.

HET BLOEMPIJE VAN KOEKELBERG.

Het feest van Christus-Koning is de zatholieke actiedag van het Vrouwelijk Jeugdverbond voor Katholieke Actie. Op den dag komen al de aangesloten afdeelingen samen in algemeene communie en feestzitting om gezamenlijk een huldebetoon te houden ter eere van Christus-Koning.

Op verzoek van ons Doorluchtig Episcopaat worde dan dag ook, zoo ook geheel land door, te koop aangeboden : Het Bloempje van Koekelberg. Het is een kleine bijdrage voor elk in het bijzonder, helpende tot het verwezenlijken van een grootsch werk : het oprichten van de Basiliek van Koekelberg, als blijk van eerbied en dankbaarheid van de gansche christenheid uit ons land, tegenover het H. Hart.

Opnieuw zullen onze katholieke meisjes zich te pande stellen voor dat goed werk en wie zou hun een pennetje kunnen weigeren ? Temeer omdat het weinige dat wij daardoor uitgeven, kan mogelijk maken dat in den loop van toekomende jaar een deel der Basiliek zoo ver als gevorderd zijn, dat de gelovigen er toegang zullen hebben en de Goddelijke Diensten er zullen kunnen geschieden.

Het geldt toens als aanmoediging voor de edelmoedigheid der vrouwelijke katholieke jeugd, van heel de vrouwelijke katholieke jeugd, zoo dat de gesagmenten in 't Vrouwelijk Jeugdverbond voor Katholieke Actie », en die ijvert elk in eigen middelen door propaganda, studie en gebed, doch solkeens gereed is om hulp te bieden waar de « katholieke dasd » het vergt.

Het Bloempje van Koekelberg moge op elke parochie luister blijzelen, om waardig het feest van Christus-Koning te vieren.

EEN BEGEERLIJK BOEKJE.

Het Hoofdsekretariaat van Zedenadel zendt een mooi uitgegeven propagandaboekje de wereld in.

Het bevat, voor belangstellenden, alle gewenschte inlichtingen aangaande de verkind van den Bond voor Openbare Zedelijkheid.

Voor kennismeming, voor plaatselijke propaganda in orme kringen en vereenigingen, raden wij onze lezers aan het aan te vragen.

Het is gratis te bekomen op het Hoofdsekretariaat Zedenadel, Cronjéstr. 16, Borgerhout.

LASTERBERICHTEN.

Een Parijzer weekblad heeft berichten in de wereld gesonden volgens welke er sprake zou zijn van eene voorgenomen echtscheiding tusschen prins Umberto en prinses Marie-José en dat zulks zou gaat het op dat tot nu toe dit huwelijk kinderloos bleef.

Men bracht met dit bericht in verband de reis van graaf de Broqueville naar Rome en het bezoek van Koning Albert te Coni.

Het spijt ons dat sommige journalisten zen zoo laag begrip hebben van hunne zending.

Wekt het bevreemding dat Fransche bladen dergelijk bedrijf op zich nemen, nog meer bevreemding wekt het dat er Belgische bladen zijn welke zoo roekeloos vinden om zulke loose gerruchten over te nemen.

Ons dunkt het dat de koninklijke familie wat meer waardig is dan dat men haar zou laten in 't Waienland moeaten gaan opslaan ».

Schoone zeden ! en vooral schoone.... katholieke zeden !

De twee Franskiekken. — Het bericht dat er een nieuwe verlenging van tien dagen is toegestaan voor het inbrengen der 2 frankstukken is nog voorbarig. Aileen zou gezegd worden dat er in het ministerie van Financies ernstig aan gedacht wordt dem datum voor het uitwisseen der munstukken van twee frank, tot 15 November te verlengen. Er zijn immers nog anderhalf miljoen munstukken minder binnengekomen dan vroeger in omloop waren gebracht.

OFFICIEELE AKTEN.

De heer Goffinet (G.C.V.P.) advokaat, candidaat-notaris, plaatsvervangend vrederechter te Tongeren, is notaris benoemd te Genck, ter vervanging van den heer Duchesne.

GELD.

Of geld gelukkig maakt ?

Pullman zei bij het zicht der 250 milioen die hij verworven had :

« Ik ben niet gelukkiger dan toen ik dag en nacht maar werkte aan mijn brood te verdienen. Toen at ik driemaal daags met veel goesting ; ik had mijn zorgen en slief rustiger ».

Vanderbilt, de koning der spoorwegen en miljarden rijk, sprak in den zelfden zin :

« Mijn fortuin verpletterd mij ! Mijn gebouw met een klein inkomen maakt beter dan ik de genoegens des levens, zijn gezondheid is beter, zijn verantwoordelijkheid minder zwaar en hij zal langer leveren.

Rockefeller lijkt aan de mensen bieden den geneesheer die hem geneesen kan een miljoen aan, want hij zou gaarne weer een smakelijk wilken eten.

Harrima, ook een spoorwegkoning gunde zich den tijd niet om te eten en stierf aan verzwakking van het zenuwgestel, aan uitputting door buitensporigen arbeid en onvolkomen voeding !

Ford, de automobiel-koning is een zwak een zielsklijk mensch die inegelijks geen geest maar enkel dat zwaren last heeft van het fortuin dat hij verzamelde.

Neen, het geld geeft het geluk niet ; en in dezen tijd van krisis van onvastheid der munt, van faillies en bankroet geeft de bewaring en het beheer er van heel wat bezorgheid aan den mensch.

Dat beiet niet dat er op sommige plaatsen, in vele huishoudens wat te weinig geld is, en dat een beetje van hetgeen de anderen teveel hebben daar veel geluk kan brengen.

Vindt gij dat ook niet ?

ENGELSCHE OFFICIEREN IN BELGIE.

Het berichtt dat een vijftig Engelsche officieren kaderoefeningen zouden hebben gegedaan op de Belgische kust, tusschen Raversijde en Nieuwpoort, heeft in sommige voorzigenomen kringen heel wat opnien gebaard.

Door een medewerker van de « Daily Sketch » is in dit verband aan den minister van landsverdedigiing, Devèse, gevraagd of de officieren van de Belgische regeering de noodige toestemming bekwamen voor het houden van tactische oefeningen op het Belgische grondgebied. De minister zou het volgende hebben geantwoord :

« Zij hebben mij niet gevraagd, maar ik verbeug mij over hunne komst. Dat zij maar zoo vaak mogelijk komen. Hunne aanwezigheid bij ons betekent dat onze machtige bondgenoot Engeland in ons belang blijft stellen. Indien Engelsche officieren de Belgische mogelijkheid van een ontscheping zijn komen bestudeeren, dan mogen wij ervan verzekerd zijn, in de toekomst op de hulp van Engeland te kunnen rekenen, indien wij er om vragen.

BRIEF VAN DEN EX-KROONPRINS AAN ZIJN POEPA : EX-KEIZER WILLEM.

Poepa Pef, ik kom U melden
Dat ik hier van groot en klein
Niets hoor, dan gezeur schelden
« Vuilen Duitsch ! » — « loelijk zwijn ».
And'ren die mij saluueren
Met een spotlach op 't gelaat
Zeggen, om den gek te scheuren
« Dat is de Clowprins die daar gaat ».
O ! wat valt mijn bloed aan 't koken
Als zoo 'n kaaskop mij bespot,
Ken ik maar... wat zou 't hier spoken
Maar helaas, mein lieber Gott
'k Ben alleen, 'k heb geen soldaten....
Geen kanonnen meer.... en toch
Wat zou mij dat alles baten
Sedert dien vervloekten Foch,
Onze legerhorden klopte
In m Duatschland, wiksen sag
Hoe wij daar de menschen fopten
Sedert jaren, dag aan dag.
Met onze militaire benden
Waarvoor allen bukken zou...
Poepa Pef en nu op 't einde
Blijft ons niets dan schande en rouw....
In de boeken der historie
Staan wij aangetekend vermeld
Wijl Albert in volle glorie
Voor de wereld prijkt als held.
Poepa ! kon 'k nog Duitsegrasen,
O ! ik zwoer ... U op mijn ziel
'k Zou mij zeker ems bezinnen...
'k Koos gewis 'nen and'ren stiel
Zou die hier niet steen breiten
« Ik 's begin maar van mijn straf—
« De alliés's » kon 'k maar vluchten
Doen miscshien mij 't kopken af.
Poepa ! 't had U bij mijn verpleten
— Doe mij spoedig het plezier —
Al mijn broeken zijn versleten
Zend er mij een stuk of vier,
Want in leder vier 'k zakken
— 'k Moet nu beedlen, 't is wel droef —
Een paar hondend guldens zakken
Want bij mij, 't is armoe troef...
Stiur mij guldens, volle zakken
— Tot verlichting van mijn kruis
Ga 'k ne goeie Schiesam pakken —
'k Zuip liefst 't bij mijzelve thuis
't Is te laat nu zuchten, klagen,
Wij zijn immers toch « kapoet ».
... 't Schijnt dat gij hoot moet zagen
Dat dat nu voor U 't blaoet
Droom niet meer uw keizersdroomen
Nooit meer klimmen w'op een troon
Uwe schuld is 't, zonder schroomen
'k Kiteie 't hier op luiden toon
't Menschdom wildet GIJ verkrachten
Vloek en schande is nu ONS loon...
Eenwig zal men U verachten.
Bij ons zal U nooit vergeten
« God met ons » mijn handen beven
Nu 'k die woorden hier weer boek....
God gat zeker ook verslaoven
Niet zijn zegen — maar zijn vloek —
En tot op het eind der dagen
Zullen marmersteen en brons
Tot ons' schand dees woorden dragen :
« God o ! neen, wes niet met ons ! »

DITJES EN DATJES.

Hij had er geen affaire mee.

— Pier Bonmarche, 'n boer uit Soetenay, was in de stad en niste den laststen avapeur.

— Sapper de vloot, wat nu gedaan ? sakkerde Pier.

— Wat raadde hem een vriend aan, stuur een telegram. Zet het op een papierken, en geef hem aan den vent aan het guichette.

Pier krabbelt wat op een blad en geeft het aan den beambte. Maar evenzeu geeft Pier hem een kiets rond zijn ooren.

— Oeie, rigp de getrakteerde, waarom doet ge dat ?

— Wel wat affaire hadde gij met dat te lezen en wat gaat u dat aan wat ik mijn wijf vertel....

***

Een leeje.

Kobus de man van Trui, was een echte drinkeboer.

Avond aan avond kwam hij dronken thuis, en dan was het kermis ! in huis, want Trui was niet op haar mondje gevallen.

Zoo kon 't niet voortgaan en Trui ging dan ook raad vragen bij den ouden heer pastoor.

Deze begreep al spoedig, waar het haperde, gaf haar een fleschje medicijn en zei : « Als Kobus nu thuis komt, moet ge een lepel van deze medicijn in den mond nemen en het er in loeden totdat uw man slaapt ».

's Avonds kwam Kobus zoods gewoonte, dronken thuis. Zwijn Trui hem hoorde aankomen, nam de gepaste medicijn in den mond. Ze moest dus zwijgen. Kobus zweeg ook en... ging slapen.

Verstaat ge die les ?

Mijn vrouw moet ge niet veel, maar wel weinig zwatdig.

***

Stiprardig.

— Ik dacht dat gij zeker waart van uw schot, graaf ?

— Dat ben ik !

— Gij zoudt ze tegenpartijdig in het hart raken en gij hebt hem in de voeten geschoten.

— Juist, zijn hart was in zijn schoenen gezonken.

***

Bij den troep.

Sergeant, in de kamer komend : — Potverdimille !... Wat is ma dat voor 'n ding ! 't Zit hier vol mikroben. Zet de vensters open !

Vijf minuten later. De kapitein komt binnen.

— Creé nom de... Dat trekt hier geijk in 't gat van d'hel ! Waarom staan de vensters open ?

— Wel, daar waren microben binnen kapitein.

— Die hebben hier niks laten liggen. Als ge nog komen, smijt ge se van al de trappen. Verstaan ?...

***

Spiegels, tot zijn thuiskomende weerhelft : — Wat is er nu mee u gebeurd, Julie ? Wat beteekent die plasster op uw hoofd ?

— 't Plasster, 'n plasster, zie de niet dat het m'n nieuw hoedje is.

« FROT ». — Een speler de hanien te samen komt uit een afgelijnden hoek en loopt de andere spelers na. Raakt hij een hanner aan, dan loopen beiden naar het « hol » en nemen elkander met de hand, om zoo de anderen na te loopen en weer een hanner aan te raken.

Laten de spelers de handen los of worden ze tijdens loopend door de anderen rukt, dan moeten ze zoo vlug mogelijk hun « hol » in of ze kriggen slagen op den rug. (Berg).

In Tongeren wordt bij dit spel geroepen : « Frot kom uit bréng 'ne jonge zoon taûs ! » en « Hout éh hout én ! »

« SCHOEPEN ». Schopspel. — Een steentje of houtje op één been met den voet voortuitschoppen, zonder de lijn te raken of buiten 't spel te stooten. Van 1 in 2 eeuw. Tweedemaal in nr. 2 werpen, derde maal in nr. 3, enz.

Rolt het steentje op de lijn of in een ander dan 't volgend vak of buiten 't spel, dan moet de volgende speelster dit overnemen, maar zij moet voortgaan van 't nummer waar haar voorgangster gekomen was. 5 noemt men den Hemel. Het meisje dat eerst uit is krijgt een kroon. (Berg).

Er bestaan ook andere figuren. B. v.

Twee spelers hebben elk drie steentjes of knoopen. Hij die het eerst drie aan elkaar gerangschikt hokjes — liggend, staand of schuin — kan bezetten is gewonnen. Dit spel wordt ook wel eens « ruitens genoemd. (Berg).

In Vlaanderen keukelen, leggerke. De figuur heet keukelroosje of keukelberd. R. Ghesquière : kinderspelen in Vlaamsch Belgie, II, No 49 en 50.

In Nederland (Schevingen) « Melkboter-en-kaas spelletje ». Eigen Volk 1933, 163).

In Tongeren wordt « Boter-melk-kaas » ook op school gespeeld, op de lei, met krintgetjes en kruisjes.

« GOUD, ZILVER, KOPER ». — Hand aan hand gaan de kinderen onder de armen van twee jongens door, die malkander de handen vastbouden. Het laatste van de rij blijft staan en moet raden : « Goud, zilver, koper », of wordt opgeslid. Naar gelang het een 'ieedje, 't ne liedje, 't ne liedje maakt, is 't 'n duivel of 'n engel !... (Berg